

Himmelstrup: Jeg vil gerne begynde med at gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Bjerrings sidste Udtalelser om den Stilling, som Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser har indtaget til dette Lovforslag. Man fik nemlig det Indtryk af den ærede Ordførers Bemærkninger, at Fællesrepræsentationen paa et givet Tidspunkt havde sanktioneret dette Lovforslag, idet det ærede Medlem fremhævede, at der paa alle Omraader var taget Hensyn til Sparekassernes Begæringer, og at det var kommet til at ligge saaledes, at i sidste Øjeblik sprang Fællesrepræsentationen fra, som det ærede Medlem Hr. Bjerring udtrykte sig. Forholdet er jo det, at da Tanken om Oprettelse af en Postsparevirksomhed kom op nu igen her i Danmark i Sommeren 1925, skete der derom ingen som helst Henvendelse til de danske Sparekasser. Tanken blev lanceret i en Række Interviews, væsentlig fra højerestaaende Postembedsmænds Side, og der nedsattes saa indenfor Administrationen et Udvalg til nærmere at undersøge hele Spørgsmaalet og fremkomme med Forslag. Paa et Sparekassemøde, som blev afholdt den 26. September her i København, tog Sparekasserne klart og afgjort Stilling til selve Tanken — jeg tror ikke, at de, der overværede dette Møde eller har læst Referaterne, vil være i Tvivl om, hvorledes Sparekassernes principielle Syn paa denne Tanke var. Senere kom der en Forhandling i Stand, og der stillede man sig fra de danske Sparekassers Side paa det efter min Mening fuldt ud korrekte Standpunkt, at man sagde som saa: Vi mener ikke, at det er nødvendigt af Hensyn til Sparesagen eller af Hensyn til Sikkerheden for Sparemidlerne at gennemføre en Postsparevirksomhed i Danmark, men saafremt man fra Lovgivningsmagtens Side — og det er jo Lovgivningsmagten, som skal afgøre dette Spørgsmaal — mener det modsatte og altsaa vil yde sin Medvirken til at gennemføre Oprettelsen af en saadan Virksomhed, mener vi, at der under alle Omstændigheder maa tages de og de Hensyn til Sparekasserne.

Det er det, som har fundet Udtryk mundtligt ved de Forhandlinger, som er ført mellem Repræsentanter for Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser og Administrationen, men det er i og for sig ikke rigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Bjerring siger, at der i Lovforslaget netop er taget Hensyn til alle de Henstillinger, som er kommet fra Sparekassernes Side. I saa Henseende kan jeg nævne — den højtærede Minister har selv været inde

paa det i Dag —, at man netop fra Sparekasserepræsentanternes Side stærkt har understreget, at saafremt Sparekassernes Repræsentation i Tilsynsraadet skulde have nogen Betydning, maatte der gives Sparekassernes Medlemmer en vis Adgang til at kunne hindre Vedtagelsen af saadanne Foranstaltninger som f. Eks. en Forhøjelse af Renten, hvis der overhovedet i deres Repræsentation skulde ligge nogen Sikkerhed. Det har man fremhævet mundtligt, og det har ogsaa fundet Udtryk i den Skrivelse, som den 12. Januar fra Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser overgik til Generalpostdirektøren. Paa et andet Omraade er der heller ikke taget Hensyn til Henstillinger fra Sparekasserne, idet det netop ogsaa i den samme Skrivelse er fremhævet, at med de 65 pCt., som efter det da foreliggende Forslag var tiltænkt Sparekasserne, maatte disse Midler blive af den Art, at de turde anses anbragt paa længere Sigt. Det er et andet overmaade vigtigt Forhold, som der heller ikke er taget Hensyn til.

Det, jeg gerne vil understrege med disse Bemærkninger, er, at man ikke fra Administrationens Side paa noget Tidspunkt kan have været i Tvivl om Sparekassernes Syn paa hele denne Sag. Man har altsaa fra Sparekassernes Side stillet sig paa det Standpunkt, som jeg synes er fuldt ud korrekt, at man har sagt: Hvorvidt vi skal have en saadan Institution, tilkommer det ikke os at udtale os om, men vi vil paa vise de og de Vanskeligheder derved for de Opgaver, som vi er sat til at røgte.

Den højtærede Minister gjorde dernæst nogle Bemærkninger til det, jeg fremførte under Forhandlingerne i Gaar. Jeg vil gerne herom have Lov til at sige, at i mine Bemærkninger i Gaar anerkendte jeg fuldt ud Ønskeligheden af en større Opsparing i det danske Samfund, men jeg rejste netop det Spørgsmaal, om den Institution, som man her tænker paa at indføre, vil være i Stand til at gennemføre en øget Opsparing. Jeg fremhævede, at Gennemførelsen af en Postsparevirksomhed kunde der formentlig være 3 Anledninger til: for det første en større Sikkerhed for Sparemidlerne, for det andet en lettere Adgang til Opsparing, der kunde formodes at øge den, og endelig for det tredje de Eksempler fra Udlandet, som den højtærede Minister saavel i Bemærkningerne til Lovforslaget som ogsaa i sin Fremsettelsestale havde fremholdt som værende af stor Betydning og meget inciterende for os her i Danmark til at skaffe os en lignende Institution. Jeg mente i Gaar